

goede wordt rijker en grooter, wanneer wij onzen gezichtskring uitbreiden en ook denken aan de Gereformeerde studenten, die vanwege het onvoltooide onzer hoogeschool aan de openbare universiteiten hunne opleiding zoeken. Hunne Unie, die den 9 Febr. 1886 te Leiden onder den naam Hendrik de Cock tot stand kwam en in 1905 den naam van Societas Studiosorum Reformatorum aannam, vierde den 9 Febr. j.l. het luisterrijk feest van haar vijftwintigjarig bestaan, hetwelk ook door den Rector der Vrije Universiteit werd bijgewoond; en toen bleek, dat deze Unie, met vijf leden begonnen, 117 oudleden en 85 leden telde, een getal, dat van ongedachten vooruitgang spreekt en goede hope voor de toekomst biedt. Indien ik aan dit alles nu nog toevoegen mag, dat het hospitium, onder de zorgvolle leiding van MEVROUW JANSSONIUS, in een bloeienden toestand verkeert, dat de somberheid van het bibliotheekvertrek door de onverdroten hulpvaardigheid van DR. J. C. BREEN en zijn assistent wordt opgevroolijkt, dat de Heer VAN OVERSTEEG in het behartigen van de administratieve belangen onzer Universiteit standvastig en met voorbeeldigen ijver voortvaart, en dat de Heer B. J. MULLER, die met den nieuwen cursus als pedel zijn ontslag verzocht en verkreeg, door den Heer G. VAN DER STEEN vervangen werd, die zich door zijne bekende dienstwilligheid voor deze betrekking bijzonder aanbeval — dan heb ik daarmede mijn getrouw verslag van de lotgevallen onzer Akademie ten einde gebracht.

In den, ondanks veel gebrek, toch bloeienden toestand, waaraan blijkens de fata onzer Universiteit verkeert, draag ik thans haar bestuur over aan U, Hooggeleerde Ambtgenoot, PROF. DR. ROBERTUS HERMANUS WOLTJER, die door Heeren Directeuren voor het komende jaar tot Rector benoemd wordt. Ik doe dit met een opgeruimd en volvaardig gemoed, omdat ik mij door het neerleggen van deze waardigheid verlicht, en Gij, voor wien zij al de bekoorlijkheid en aantrekkelijkheid van het nieuwe heeft, er U zeker vereerd mee gevoelt. Wel is het rectoraat eener hoogeschool slechts eene schaduw meer van wat het in vroeger dagen was. De constitutioneele en parlementaire regeeringsvorm werkte ook in de Akademische kringen door, beperkte de macht van den Rector en verdonkerde zijne glorie. Maar toch is het nog een ambt, dat het